

Formaal end det omspurgte. Retspraksis synes imidlertid tilbøjelig til kun at pålægge Fuldmagtsgiveren Ansvar, naar han selv er medskyldig i Skaden, jfr. Domme i U. f. R. 1879 S. 824 og S. U. 1853 S. 291, hvormed dog kan jævnføres Dom i U. f. R. 1897 S. 152. Allerede i denne Omstændighed findes der Opfordring til ved nye Lovforskrifter at fastslaa Statsbanernes Erstatningsansvar for Skade paa Person, og selv om det maatte blive slaæet fast ved Domstolene, at den ommeldte Regel i Takstlovens § 3 havde et videre Indhold, end hvad der allerede følger af D. L. 3—19—2, nemlig saaledes, at Statsbanedriften er ansvarlig for sine Folks Forseelser over for Publikum under Jernbanetjenesten ganske paa samme Maade, som om dens Bestyrelse havde begaaet Forseelsen, maa det dog erkendes, at der er al Grund til i Lighed med, hvad der er sset med Hensyn til Erstatningsansvaret for Gods, der er modtaget af Banerne til Befordring, at give nærmere Forskrifter om Erstatningsansvaret for Skade paa Person, ligesom det ogsaa udtryffeligt bør udtales, at ikke blot den enkelte i Statsbanedriften ansatte, men ogsaa Statsbanestyrelsen selv er i Stand til at paadrage Statskassen Erstatningsansvar ved de af samme truffne Foranstaltninger.

Med den stigende Udvikling paa Kommunikationsvesenets Omraade har dette Spørgsmaal om Jernbanens Ansvar allerede været Genstand for Behandling fra Lovgivningsmagtens Side i de fleste europæiske Lande, tildeels ved særlige Love. I Frankrig, hvor Jernbanerne drives af private, følger det af den almindelige borgerlige Lovgivning, at Jernbanerne skulle betale Erstatning for Skade, tilføjet af de paagældende Bestyrelser eller af nogen under disse ansat Person, naar der foreligger Brøde, Forsømmelse eller Uforsigtighed fra Jernbanens Side. Skaden erstattes ikke, naar den hidrører fra den skadelidende selv, eller er tilfældig, derunder ogsaa foranlediget ved tvingende Magt (vis major). Erstatningen, der fastsettes efter Rettens frie Skøn, omfatter al Skade, samt ved Siden deraf Smerter og Ulempe. Endvidere ere de, som den omkomne har pligtig at forsørge, eller som i øbrigt led Tab ved den paagældendes Død eller Tilstaaelse, t. Eks. Personer, som han understøttede, berettigede til Erstatning. I England er Jernbanen ansvarlig for Legemsbestadigelser under Befordringen, naar det godtgøres, at Bestadigelsen skyldes Jernbanens eller dens Betsjentes Efterladenhed eller Uduelighed; alle Forsigtighedsforanstaltninger, som ere egnede

til at forhindre Bestadigelser paa Tredjemand, skulle være truffne fra Jernbanens Side. Jernbanen er ikke erstatningspligtig, naar den skadelidende er nærmeste Aarsag til Skaden, og ej heller, naar han ved Anvendelsen af almindelig Forsigtighed kunde have afværget Følgerne af Jernbanens Skødesløshed. Erstatningens Størrelse bestemmes af Domstolene under Hensyn til Skadens Art og den tilstaaedes Forhold. Den omkomnes Familie har Ret til Erstatning, naar den omkomne, hvis han var sluppen fra Ulykken med Livet, havde været erstatningsberettiget. Blandt de tydske Partikulærlovgivninger kan fremhæves en preussisk Lov af 1838, hvorefter der i Preussen gælder lignende Bestemmelser som dem, der indføres i Bevillingerne paa danske Privatbaner, jfr. nedenfor. I Reichshaftepflichtgesetz for det tyske Rige af 7de Juni 1871 bestemmes derhos, at Jernbanen hæfter for ethvert Driftsuheld, selv et tilfældigt, dog ikke naar der foreligger tvingende Magt, eller Skaden hidrører fra den skadelidende selv, hvilket er Tilfældet, naar han lider Skaden, fordi han overtræder de foreskrevne Forsigtigheds- og Sikkerhedsforskrifter. Der gives i Tilfælde af Legemsbestadigelse Godtgørelse for Helbredelsesudgifter og Næringsstab som Følge af den ved Bestadigelsen opstaaede midlertidige eller vedvarende Erhvervsudygtighed eller Formindkelse af Erhvervsønnen. I Tilfælde af Død ydes der Erstatning for Udgifter til Læge, Begravelse o. s. v. og desuden for det Formuestab, som den omkomne har lidt under Eghedommen. De efterladte, der havde et retligt Krav paa Forsørgelse af den afdøde, kunne fordrø Underholdsbidrag, hvis Størrelse bestemmes efter, hvad de dels retlig kunde have krævet af afdøde, dels faktisk vilde have faaet. Et ved Retten tilkendt løbende Underholdsbidrag kan senere forlanges forhøjet eller nedsat, naar den paagældendes Forhold forandre sig. Erstatningskravene skulle gøres gældende inden 2 Aar fra Ulykkesdagen. I Sverige er ifølge en Lov af 12te Marts 1886 Jernbanen, saafremt nogen omkommer eller kommer til Skade ved Jernbanedriften, og Skylden herfor paahviler Jernbanen eller dens Folk, forpligtet til at give Erstatning.

Som det vil ses, omhandler det foreliggende Lovforslag alene Spørgsmaalet for Statsbanernes Vedkommende, idet der ikke er fundet Anledning til at foreslaa særlige Forskrifter i denne Henseende med Hensyn til Driften af private Baner. I de hidtil givne Eneretsbevillinger paa Anlæg og Drift af disse har Regeringen ladet indføre en Bestemmelse om, at Bevil-